

عنوان مقاله:

ارزیابی، ظرفیت سنجی و پهنه بندی مناطق مستعد گردشگری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: استان اصفهان)

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 49، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید اسکندر صیدایی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان

سیده سمیه حسینی - دکتری توریسم، دانشگاه کازان، روسیه (بورسیه دانشگاه اصفهان)

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف ارزیابی و تعیین اولویت پهنه های مستعد گردشگری در استان اصفهان انجام گرفته است. با توجه به مولفه های مورد بررسی، نوع تحقیق کاربردی- توسعه ای است و روش تحقیق توصیفی- پیمایشی و براساس تجزیه و تحلیل سیستمی است. در این تحقیق به منظور ارزیابی براساس تعداد جاذبه، سطوح عملکرد (ملی، محلی، بین المللی) و سطوح دسترسی (پیاده، سواره) نسبت به جاذبه های گردشگری امتیاز داده شده است. پژوهش صورت گرفته در ظرفیت سنجی استان اصفهان به دلیل توسعه گردشگری نشان می دهد عمده ترین پتانسیل های موجود گردشگری انسان ساخت در شهرهای اصفهان و مبارکه است. طبق امتیازات داده شده ۳۲ و ۶۶/۱۴ درصد پتانسیل های گردشگری انسان ساخت مربوط به این دو شهرستان است و از این جهت موقعیت خوبی در سطح استان دارند. در ارزیابی ظرفیت گردشگری تاریخی- فرهنگی استان مشاهده شد بیشترین ظرفیت در مرکز به مرکزیت شهر اصفهان و در شمال شرق به مرکزیت شهر کاشان است. تقریباً ۰۷/۳۴ و ۵۵/۲۲ درصد جاذبه های گردشگری تاریخی- فرهنگی منطقه براساس امتیازات داده شده متعلق به این دو شهرستان است که ۴۹/۷۶ درصد از جاذبه های تاریخی- فرهنگی شهرستان اصفهان متعلق به شهر اصفهان است. بیشترین ظرفیت گردشگری طبیعی استان اصفهان در دو پهنه جنوب و غرب استان است که براساس امتیازات داده شده به پنج گروه طبقه بندی شده اند و بیشترین امتیازات به شهرستان های سمیرم و فریدون شهر مربوط است و این مناطق برای توسعه گردشگری طبیعت محور مناسب اند.

کلمات کلیدی:

استان اصفهان، سیستم اطلاعات جغرافیا، گردشگری انسان ساخت، گردشگری تاریخی فرهنگی، گردشگری طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534098>

